

Ο Δημήτριος Πατσούρης ή Πατσουράκος ήταν τελειόφοιτος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και λοχίας του πυροβολικού από τη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών της Κέρκυρας.

Κατά τον Ελληνο-Τουρκικό πόλεμο του 1897 σκοτώθηκε την ημέρα της Μεγάλης Παρασκευής, στην Αγία Παρασκευή, απέναντι από την Ελευθερούπολη της Θεσσαλίας, μαζί με το φίλο του και διπλά συνάδελφό του, λοχία και τελειόφοιτο της Νομικής Σχολής, το Δικαίο Γιατράκο από τη Λάγεια της Μάνης.

Αναθηματική στήλη όπου αναγράφονται τα ονόματα των φονευθέντων στον πόλεμο αυτό, είκοσι τεσσάρων φοιτητών, αποκαλύφτηκε την 25η Μαρτίου 1901 και βρίσκεται ακόμη και σήμερα στη δυτική πλευρά μπροστά από τα προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών. Άλλες αναθηματικές στήλες υπήρχαν στον περίβολο του 2ου Συντάγματος Πυροβολικού, στην 3η λυόμενη πυροβολαρχία στην οποία ανήκε, όπως και στη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών.

Κατά τη μάχη της ημέρας εκείνης, μετά τον τραυματισμό του και αφού και τα δύο του πόδια είχαν θρυμματιστεί από βλήμα εχθρικού πυροβόλου, ενώ μεταφερόταν με ακατάσχετη αιμορραγία στο πρόχειρο χειρουργείο για ακρωτηριασμό, τραγουδούσε λυπητερά το εξής αυτοσχέδιο μοιρολόι:

Ποιος είν' άξιο παιδί
και άξιο παλικάρι
Αέρας στο περπάτημα
και στη καρδιά λιοντάρι
Να πάει να πει στη μάννα μου
τη διπλοπαντρεμμένη¹
να μην αλλάξει τη Λαμπρή!
Να μη με περιμένει!
Φεύγω.....Έρχετ' ο θάνατος
με μάτι βουρκωμένο
Έλα σε προκαλώ!
Πατρίς.... αδέρφια....και γονείς....
Την....ώρα....πού....πεθαίνω.....
Για....σας.....πα....ρα....κα...λώ..

Και ξεψύχησε.

Σαν παράδειγμα προς μίμηση για την ανδρεία και τον ένδοξο θάνατον του ήρωα αυτού, κυκλοφόρησαν την εποχή εκείνη στην Αθήνα «φείγ-βολάν» τα οποία απεικόνιζαν τον ηρωικά πεσόντα αδελφό του πατέρα μου, στο κάτω δε μέρος αυτών ήταν γραμμένο το τετράστιχο:

¹ Η μητέρα του ήταν από την Κρήτη και από πατέρα και από μητέρα. Ο πατέρας της Κωνσταντής Παπουτζάκης καταγόταν από το χωριό Άγιος Ιωάννης ο Καϋμένος Σφακίων, η δε μητέρα της, το γένος Καρδαμάκη καταγόταν από το χωριό Καλάθαινες Χανίων. Η γιαγιά μου παντρεύτηκε τον παππού μου μετά το θάνατο του πρώτου συζύγου της, ήταν δε περιζήτητη τόσο για την ομορφιά της όσο και για τη μόρφωσή της, πράγμα σπανιότατο για γυναίκα στη Μάνη την εποχή εκείνη. Από τον πρώτο γάμο της απέκτησε πέντε παιδιά, όλα αγόρια, από δε το δεύτερο γάμο της άλλα πέντε παιδιά επίσης αγόρια. Συχνά την άκουγαν να λέει: «εγώ δε μαγαρίστηκα», εννοώντας ότι δε γέννησε θηλυκό παιδί και αισθανόμενη υπερηφάνεια γι' αυτό. Κρητικιά στην καταγωγή, Μανιάτισσα στην ανατροφή και τη ψυχοσύνθεση. Τόση ήταν η παθολογική λατρεία προς τα αγόρια την εποχή εκείνη!

*«Δεν πεθαίνει εις την μάχην όστις πίπτει υπέρ Πατρίδος
κι αν τους πόδας του συντρίψουν χίλια θραύσματα οβίδος»*

*(Από το υπό έκδοση βιβλίο του Βασιλείου Αναργύρου Πατσουράκου: Μία
γενεά της Μάνης)*